

[N. Neergaard.]

der ved fast ansat? Lovforslaget definerer det i højeste Grad uklart, og der vil blive stor Usikkerhed og Vilkaarlighed ved denne Skatteansættelse.

Desuden, hvad Fasthed er der under de nuværende Forhold i Erhvervslivet, ved at have en Ansættelse med 3 Maaneders Opsigelse? Adskillige af disse efter Finansministerens Mening særlig velstillede Medborgere, som skal rammes af denne Ekstrabeskatning, har faaet en væsentlig Nedsættelse i deres Lønninger i det foregaaende Aar, 1931, og endnu flere er blevet afskediget. Trods den Sikkerhed og den Fasthed, de 3 Maaneders Opsigelse giver dem, er vel Forholdet det, at Tusinder af disse saakaldte fast ansatte, der skal svare Skat af deres Lønningsindtægt i det forløbne Aar, nu staar paa Gaden og maaske intet har at svare Skatten af. Og det er en Skat, vel at mærke, der, ligesom Statstjenestemændenes, for de lavestlønnede, for dem med de største Forsørgelsesbyrder i mangfoldige Tilfælde vil komme til at udgøre flere Gange Statsskattens Beløb. Jeg kunde høre paa den ærede socialdemokratiske Ordførers Bemærkninger, at ogsaa ham faldt dette for Brystet, og jeg forstaar det.

Man har saa sat noget til, som jeg anser for en væsentlig dekorativ Tilføjelse, nemlig dette, at der af Bestyrelseslønninger og Tantiømer og af Rigsdagsmændenes Diæter ogsaa skal svares denne Skat. Oprigtig talt, hvad Rigsdagsmændenes Diæter angaar, tror jeg ikke nogen her i Rigsdagen vilde rejse nogen som helst Indsigelse imod, at man paa rimelig Maade tilpassede dem efter de i Erhvervslivet forhaandenværende Forhold, ligesom man burde tilpasse anden Lønning, men at drage Rigsdagsmændene ind under en Ekstrabeskatning som statsansatte virker en lille Smule komisk. Og hvad Bestyrelseslønninger og Tantiømer angaar, virker de ikke meget finansielt set og gør for saa vidt mindst Fortræd ved hele dette Skattekompleks.

Det andet Lovforslag paalægger et Kvartals ekstra Skat til Dækning af et formodet Underskud paa Finansloven for 1932—33. Den højtærede Finansminister har af mig ubekendte Grunde, som jeg maaske dog med en lille Smule Fantasi kan gætte mig lidt til, skubbet sine Modstandere i Skoene, at vi ønsker at gaa Laanevejen. Det ønsker vi aldeles ikke. Jeg tror ikke, der er noget Parti her i Rigsdagen, der ønsker at dække Budgetunderskuddet gennem Laan. Vi ønsker det dækket paa anden Maade, saaledes at der intet Under-

skud fremkommer. Men Spørgsmaalet er jo, hvorledes Dækningen skal tilvejebringes og hvor stor Dækning der skal til.

I saa Henseende svæver vi for Øjeblikket i den fuldkomneste Uvidenhed. Der er alt for mange X'er i det Regnestykke, til at der derpaa for nærværende Tid kan bygges et Forslag som det, den højtærede Finansminister har fremsat. Der er det X, som hedder Udbyttet af Indkomst- og Formueskatten, der er det endnu større X, som hedder Udbyttet af Toldindtægterne; og der er endelig det, som den højtærede Finansminister har hæftet sig ved som den særlige Baggrund for hans Lovforslag: det Kurstab Staten lider ved de udenlandske Laan. Heller ingen ved jo, hvorledes det vil blive. Derfor har den højtærede Minister ogsaa indført den ejendommelige Bestemmelse, at denne ekstra Skat eventuelt kan halveres, hvis Forholdene kommer til at stille sig gunstigere, end han mener, men Facit af det hele er, at ingen Mennesker kan vide, om der overhovedet fremkommer et Underskud, og hvor meget der behøves til Dækning af det.

Jeg kan imidlertid sige paa mit Partis Vegne, at vi vil være med til at tilvejebringe Dækning, men ganske vist i første Række gennem Besparelser. Nu mener den højtærede Minister vistnok, at han har en særdeles god Samvittighed med Hensyn til Besparelser. Jeg vil tillade mig at sige — skønt det ikke hører hjemme under nærværende Sag, det kan komme paa Tale under Behandlingen af Finansloven —, at adskillige af disse Besparelser anser jeg for illusoriske. Nogle af dem gaar stik imod bestaaende Love og kan ikke gennemføres uden ved Ændring af disse, andre bestaar i Nedsættelser af rent anslaaede Udgifter, og saa er det hele alt i alt kun godt 6 Mill. Kr.

Der er nedsat et Udvalg til Overvejelse af Nedsættelse af en Kommission, som skal stille Forslag om en grundig Reduktion af de frie Bevillinger paa Finansloven. Dette Udvalg har haft en krank Skæbne. Det holder Møde med meget meget lange Mellemlum. Forleden Dag blev der indkaldt Ændringstorslag, og Ændringstorslag fremkom prompte fra det konservative Folkeparti og mit Parti. Men skønt der vistnok er gaaet en halv Snes Dage siden, er der ikke indvarslet til Møde.

Jeg synes, det kunde være hensigtsvarende, om dette Udvalg fremmede sit Arbejde noget mere, saa at vi virkelig kunde faa en saadan Kommission nedsat. Den vil faa et rigeligt Arbejdsfelt, det kan jeg svare for, ikke mindst med Undervisningsmini-